

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XII. Gregorii Papae I. Ad Evm dem. De vxore cuiusdam ablata, &
alteri venumdata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

cum vnum ex his pro sui magnitudine diligenter quis non possit explere, ad vtrumque iudicetur idoneus: sicque inuicem & ecclesiasticus ordo vitæ monachicæ, & ecclesiasticis vtilitatibus regula monachatus impediatur. Illud quoque caritatem tuam commonere curauimus, vt si quispiam episcoporum de hac luce migrauerit, vel, quod ablit, pro suis fuerit remotus excessibus, conuenientibus hierarchicis, cunctisque cleri primoribus, atque in sui præsentia inuentarium ecclesiæ rerum facientibus, omnia quæ reperta fuerint subtiliter describantur: nec sicut antea fieri dicebatur, species quædam aut aliud quodlibet de rebus ecclesiæ, quasi pro faciendi inuentarii labore tollatur. Sic namque ea quæ ad munitionem pauperum facultatis pertinent, desideramus expleri, vt nulla penitus in rebus eorum ambitiosis hominibus venalitatis relinquatur occasio. Visitatores ecclesiarum, clericique eorum, qui cum ipsis per non suæ ciuitatis parochias fatigantur, aliquod laboris sui capiant, te disponente, subsidium. Iustum namque est, vt illic consequantur stipendium, quo pro tempore suum commodare reperiuntur obsequium. Iuuenulas abbatissas fieri vehementissime prohibemus. Nullam igitur fraternitas tua, nisi sexagenariam virginem, cuius ætas hoc atque mores exegerint, velari permittat, quatenus tam prioribus quam præsentis capitulo tuæ districtiōnis instantia, Domino adiuuante, correctis, & diu dissolutum rerum venerabilium statum canonicis nexibus religare festines, vt diuina negotia non per incongruas voluntates hominum, sed competenti possint districtiōne disponi.

Grat. 12. q.
2. cap. 45.
Ioan. diac.
lib. 3. c. 23.

Grat. 30. q.
1. cap. 12.

Mense Octobri, indictione duodecima.

EPISTOLA XII.

GREGORII PAPÆ I.

AD EVMDEM.

De vxore cuiusdam ablata, & alteri venundata.

Gregorius Maximiano episcopo Syracusano.

TANTA nobis subinde mala, quæ aguntur in ista prouincia, nuntiantur, vt peccatis facientibus, quod auertat omnipotens Deus, celeriter eam perituram credamus. Præsentium namque portitor veniens lacryma-

Iuop. 8. 58.
Ioan. diac.
lib. 4. cap.
54.

Concil. Tom. 13.

Yy ij

biliter questus est, ante plurimos annos ab homine nescio quo, de possessione Messanensis ecclesiæ, de fontibus se susceptum, & violenter diuersis suasionibus puellæ ipsius iunctum, ex qua iuenculos filios iam habere se asseruit: & nunc violenter huic disiunctam abstulisse dicitur, atque cuidam alii venumdedisse. Quod si verum est, quam sit inauditum atque crudele malum, tua bene dilectio perspicit. Ideoque admonemus, vt hoc tantum nefas sub ea viuacitate, quam te in causis piis habere certissime scimus, requiras atque discutias. Et si ita, vt supradictus portitor insinuauit, esse cognoueris, non solum quod male factum est ad statum pristinum reuocare curabis, sed & vindictam, quæ Deum possit placare, exhibere modis omnibus festinabis. Episcopum vero qui homines suos talia agentes corrigere negligit atque emendare, vehementer aggredere, proponens, quia si denuo talis ad nos de quoquam qui ad eum pertinet querela peruenerit, non in eum qui excesserit, sed in ipsum canonicè vindicta procedet.

EPISTOLA XIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD EVMDEM.

De Adeodati presbyteri iniusta expulsionione.

*Gregorius Maximiano episcopo Syracusano.*Grat. 7. q. 1.
cap. 3.

PRÆSENTIVM latoris Adeodati querelam, qui se a sui presbyteratus loco incongrue dicit expulsum, licet subditæ tibi textus petitionis explanet, tamen paulo latius iudicauimus apertiusque retexendam. Asserit namque a Quintiano fratre & coepiscopo nostro in loco suo pro quibusdam se suis ordinandis negotiis relaxatum, agritudinisque causâ per duorum mensium spatium suæ se ecclesiæ defuisse: cuius rei occasionem captantem prædictum fratrem nostrum alium loco eius illic presbyterum ordinasse. Hortamur igitur fraternitatē tuam, vt causam eius solícite perquiras, districteque discutias. Et si manifestæ agritudinis, sicut dicitur, causâ ecclesiæ suæ eum defuisse repereris, nullū ei ex ordinatione alterius presbyteri permittas præiudicium generari: sed in locum suum sine aliqua eum fac dubietate restitui. Sin autem aliter se res habere dicitur,